

Директива 2003/71/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 4 листопада 2003 року про проспект емісії, який опубліковується, коли цінні папери пропонуються широкому загалу або допускаються до торгівлі, і про внесення змін до Директиви 2001/34/ЄС (Текст поширюється на Європейський Економічний Простір).

Офіційний Журнал L 345 , 31/12/2003 P. 0064 - 0089 (ES, DA, DE, EL, EN, FR, IT, NL, PT, FI, SV)

ГЛАВА I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	8
Стаття 1	8
Призначення і сфера застосування	8
Стаття 2	9
Дефініції	9
Стаття 3	11
Обов'язок щодо опублікування проспекту емісії	11
Стаття 4	12
Звільнення від обов'язку щодо опублікування проспекту емісії	12
ГЛАВА II СКЛАДАННЯ ПРОСПЕКТУ ЕМІСІЇ	13
Стаття 5	13
Проспект емісії	13
Стаття 6	14
Відповідальність за проспектом емісії	14
Стаття 7	15
Мінімальна інформація	15
Стаття 8	15
Невключення інформації	15
Стаття 9	16
Термін дії проспекту емісії, базового проспекту емісії і реєстраційного документа	16
Стаття 10	16
Інформація	16
Стаття 11	17
Включення інформації у формі посилання	17
Стаття 12	17
Проспекти емісії, що складаються з окремих документів	17
ГЛАВА III УМОВИ ЗАТВЕРДЖЕННЯ І ОПУБЛІКУВАННЯ ПРОСПЕКТУ ЕМІСІЇ	17
Стаття 13	17
Затвердження проспекту емісії	17
Стаття 14	18
Опублікування проспекту емісії	18
Стаття 15	19
Реклама	19
Стаття 16	20
Доповнення до проспекту емісії	20
ГЛАВА IV ТРАНСКОРДОННІ ПРОПОЗИЦІЇ І ДОПУСК ДО ТОРГІВЛІ	20
Стаття 17	20
Дія затвердження проспекту емісії у межах всієї Спільноти	20
Стаття 18	20
Повідомлення	20
ГЛАВА V ВИКОРИСТАННЯ МОВ І ЕМІТЕНТИ, ЗАРЕЄСТРОВАНІ У ТРЕТІХ КРАЇНАХ	21
Стаття 19	21

Використання мов	21
Стаття 20.....	21
Емітенти, зареєстровані у третій країнах.....	21
ГЛАВА VI КОМПЕТЕНТНІ ОРГАНИ	22
Стаття 21.....	22
Повноваження	22
Стаття 22.....	23
Професійна таємниця і співпраця між органами	23
Стаття 23.....	24
Запобіжні заходи.....	24
ГЛАВА VII ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНІ ЗАХОДИ	24
Стаття 24.....	24
Процедура Комітету	24
Стаття 25.....	25
Санкції	25
Стаття 26.....	25
Право оскарження	25
ГЛАВА VIII ПЕРЕХІДНІ І ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	25
Стаття 27.....	25
Зміни.....	25
Стаття 28.....	25
Скасування	25
Стаття 29.....	25
Посилання на цю Директиву	25
Стаття 30.....	25
Перехідне положення.....	25
Стаття 31.....	26
Перегляд	26
Стаття 32.....	26
Набуття чинності	26
Стаття 33.....	26
Адресати	26
ДОДАТОК I	27
ПРОСПЕКТ ЕМІСІЇ	27
ДОДАТОК II	29
РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ	29
ДОДАТОК III.....	31
ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЦІННІ ПАПЕРИ.....	31
ДОДАТОК IV	32
СТИСЛА ІНФОРМАЦІЯ.....	32

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

зважаючи на Угоду про заснування Європейської Спільноти, зокрема, її Статті 44 та 95,

зважаючи на пропозицію від Комісії(1),

зважаючи на думку Європейського Економічного і Соціального Комітету(2),

зважаючи на думку Європейського Центрального Банку(3),

діючи у відповідності з процедурою, передбаченою у Статті 251 Угоди(4),

беручи до уваги, що:

(1) Директиви Ради 80/390/ЕЕС від 17 березня 1980 року, що встановлює вимоги щодо складання, перевірки і розповсюдження лістингової інформації, що опублікується для включення цінних паперів до офіційного лістингу фондової біржі(5), і 89/298/ЕЕС від 17 квітня 1989 року, що встановлює вимоги щодо складання, перевірки і розповсюдження проспекту емісії, що опублікується, коли цінні папери, що підлягають обігу, пропонуються для широкого загалу(6), були прийняті декілька років тому, впровадивши частковий і складний механізм взаємного визнання, який неспроможний досягти ціль єдиного паспорта, передбаченого цією Директивою. Ці директиви мають бути модернізовані, оновлені і згруповані разом в один текст.

(2) У той же час, Директива 80/390/ЕЕС була включена до Директиви 2001/34/ЕС Європейського Парламенту і Ради від 28 травня 2001 року про включення цінних паперів до офіційного лістингу фондової біржі і про інформацію, що має опубліковуватися по цих цінних паперах(7), яка кодифікує кілька директив у сфері цінних паперів, включених до лістингу.

(3) Проте, з причин послідовності доцільно перегрупувати положення Директиви 2001/34/ЕС, які походять від Директиви 80/390/ЕЕС, разом з Директивою 89/298/ЕЕС і, відповідно, внести зміни до Директиви 2001/34/ЕС.

(4) Ця Директива являє собою інструмент, що є істотним для досягнення внутрішнього ринку, як передбачено формою-графіком у повідомленнях Комісії "План заходів щодо ризикового капіталу" і "Впровадження структури фінансового ринку: План заходів", що забезпечуватиме якнайширший доступ до інвестиційного капіталу у масштабах усієї Спільноти, у тому числі для малих та середніх підприємств і новостворених підприємств, завдяки наданню єдиного паспорта емітенту.

(5) 17 липня 2000 Рада створила Комітет Мудрих Людей з питань регулювання європейських ринків цінних паперів. У своєму першому звіті від 9 листопада 2000 року Комітет наголошує на відсутності узгодженої дефініції публічної пропозиції цінних паперів, внаслідок чого одна й та ж сама операція розглядається як приватне розміщення у деяких країнах-членах, а в інших ні; чинна система дестимулює фірми залучати капітал у масштабах всієї Спільноти і, отже, отримувати реальний доступ до великого, ліквідного й інтегрованого фінансового ринку.

(6) У своєму остаточному звіті від 15 лютого 2001 року Комітет Мудрих Людей запропонував впровадження нових законодавчих методик, основаних на чотирирівневому підході, а саме, базові принципи, імплементаційні заходи, співпраця і застосування. Рівень 1 директиви має обмежуватися широкими, загальними базовими принципами, тоді як Рівень 2 має містити технічні імплементаційні заходи, що мають прийматися Комісією з допомогою комітету.

(7) Стокгольмська Європейська Рада від 23-24 березня 2001 року схвалила остаточний звіт Комітету Мудрих Людей і запропонований чотирирівневий підхід для забезпечення більшої ефективності і прозорості регуляторного процесу щодо законодавства з цінних паперів у Спільноті.

(8) Постановою Європейського Парламенту від 5 лютого 2002 року про імплементацію законодавства з фінансових послуг також було схвалено остаточний звіт Комітету Мудрих Людей на основі офіційного звернення, зробленого перед Парламентом у той же день, і листа від 2 жовтня 2001 року, адресованого Комісаром з внутрішнього ринку голові Парламентського комітету з економічних і монетарних справ, стосовно пересторог для ролі Європейського Парламенту у цьому процесі.

(9) Відповідно до позиції Стокгольмської Європейської Ради імплементаційні заходи Рівня 2 мають використовуватися частіше для забезпечення того, щоб технічні положення могли

оновлюватися відповідно до стану ринку і змін у нагляді, і для всіх етапів Рівня 2 мають встановлюватися кінцеві строки.

(10) Метою цієї Директиви та її імплементаційних заходів є забезпечення захисту інвесторів та ефективності ринку у відповідності до високих регуляторних стандартів, прийнятих на відповідних міжнародних форумах.

(11) Дія цієї Директиви не поширюється на непайові цінні папери, що емітуються державою-членом або одним із регіональних або місцевих членів держави-члена, державними міжнародними органами, членами яких є одна або більше держав-членів, Європейським Центральним Банком або центральними банками держав-членів, і, відповідно, ця Директива не впливає на такі цінні папери; проте, вищезгадані емітенти таких цінних паперів можуть, якщо вони бажають, скласти проспект емісії у відповідності до цієї Директиви.

(12) Повне висвітлення пайових і непайових цінних паперів, що пропонуються широкому загалу або допускаються до торгівлі на регульованих ринках, як визначено Директивою Ради 93/22/ЄЕС від 10 травня 1993 року про інвестиційні послуги у сфері цінних паперів(8), а не лише цінних паперів, які включені до офіційних реєстрів фондових бірж, також є необхідним для забезпечення захисту інвесторів. Широка дефініція цінних паперів у цій Директиві, яка включає варранти та покриті варранти і сертифікати, є чинною лише для цієї Директиви і, відповідно, жодним чином не впливає на різні дефініції фінансових інструментів, що використовуються у національному законодавстві для інших цілей, таких як оподаткування. Деякі з цінних паперів, дефініція яких надається у цій Директиві, надають право власнику придбавати цінні папери, що підлягають обігу, або отримувати грошову суму через грошовий розрахунок стосовно інших інструментів, зокрема, цінних паперів, що підлягають обігу, валют, процентних ставок або ставок доходності, товарів або інших індексів чи показників. Депозитарні розписки і конвертовані ноти, наприклад, цінні папери, що конвертуються за бажанням інвестора, підпадають під дефініцію непайових цінних паперів, визначену у цій Директиві.

(13) Випуск цінних паперів, що мають подібний вид та/або клас, у випадку з непайовими цінними паперами, випущеними на основі програми пропозиції, включаючи варранти і сертифікати у будь-якій формі, а також у випадку з цінними паперами, які випускаються безперервно або повторно, має розумітися як випуск не лише ідентичних цінних паперів, а й цінних паперів, що належать за загальними ознаками до однієї категорії. Ці цінні папери можуть включати різні продукти, такі як боргові цінні папери, сертифікати і варранти, або той же самий продукт за тією ж самою програмою, і можуть мати відмінні характеристики, зокрема, стосовно черговості погашення у разі ліквідації емітента, видів базового активу, або базису, на основі якого визначається сума погашення або виплати купону.

(14) Надання емітенту єдиного паспорта, чинного по всій Спільноті, і застосування принципу країни походження вимагає визначення країни-члена походження емітента як країни, що найкращим чином позиціонована для регулювання емітента для цілей цієї Директиви.

(15) Вимоги щодо розкриття інформації цієї Директиви не забороняють країні-члену або компетентному органу, або біржі через звід її правил встановлювати інші конкретні вимоги у контексті допуску цінних паперів до торгівлі на регульованому ринку (зокрема, стосовно корпоративного управління). Такі вимоги не можуть безпосередньо або опосередковано обмежувати складання, зміст і розповсюдження проспекту емісії, затвердженого компетентним органом.

(16) Однією з цілей цієї Директиви є захист інвесторів. Тому, необхідно враховувати різні вимоги щодо захисту різних категорій інвесторів і їх рівень досвіду. Розкриття інформації, що міститься у проспекті, не вимагається для пропозицій, які обмежуються кваліфікованими інвесторами. На відміну від цього, будь-який перепродаж широкому загалу або публічна торгівля через допуск до торгівлі на регульованому ринку вимагає опублікування проспекту емісії.

(17) Емітенти, особи, що розмішують пропозиції, або особи, що просять надати допуск до торгівлі на регульованому ринку цінних паперів, які звільнені від зобов'язання щодо опублікування проспекту емісії, отримують вигоду від єдиного паспорта, якщо вони дотримуватимуться цієї Директиви.

(18) Надання повної інформації стосовно цінних паперів та емітентів цих цінних паперів сприяє, разом з правилами ведення бізнесу, захисту інвесторів. До того ж, така інформація надає ефективні засоби посилення довіри до цінних паперів і, отже, сприяння належному

функціонуванню і розвитку ринків цінних паперів. Належним способом надання такої інформації є опублікування проспекту емісії.

(19) Інвестиції у цінні папери, як і будь-яка інша форма інвестицій, пов'язані з ризиком. Засоби захисту інтересів існуючих і потенційних інвесторів вимагаються в усіх країнах-членах для того, щоб дозволити їм проводити обґрунтовану оцінку таких ризиків і, отже, приймати інвестиційні рішення з повним знанням фактів.

(20) Така інформація, яка має бути достатньою і якомога об'єктивною стосовно фінансових обставин емітента і прав за цінними паперами, має надаватися у формі, яка піддається легкому аналізу і є всеохоплюючою. Гармонізація інформації, що міститься у проспекті емісії, має забезпечувати еквівалентний захист інвестора на рівні Спільноти.

(21) Інформація є ключовим фактором у захисті інвестора; резюме, яке передає істотні характеристики і ризики, пов'язані з емітентом, будь-яким гарантом і цінними паперами, має включатися до проспекту емісії. Для забезпечення легкого доступу до цієї інформації резюме має бути написане нетехнічною мовою і, зазвичай, не повинно перевищувати 2500 слів на мові, на якій початково був складений проспект емісії.

(22) На міжнародному рівні прийнято найкращу практику для того, щоб дозволити здійснення транскордонних пропозицій з використанням єдиного набору стандартів розкриття інформації, встановлених Міжнародною організацією комісій з цінних паперів (IOSCO); стандарти розкриття IOSCO(9) дозволять оновлювати інформацію, наявну для ринків та інвесторів і, в той же час, спростити процедуру для емітентів Спільноти, що бажають залучати капітал у третіх країнах. Директива також передбачає прийняття індивідуальних стандартів розкриття інформації для інших видів цінних паперів та емітентів.

(23) Спрощення процедур для емітентів, які допущені до торгівлі на регульованому ринку і часто залучають капітал на цих ринках, вимагає впровадження на рівні Спільноти нового формату проспекту емісії для програм пропозиції або іпотечних облігацій і нової системи реєстраційних документів. Емітенти можуть вирішити не користуватися такими форматами і, тому, скласти проспект емісії як єдиний документ.

(24) Зміст базового проспекту емісії має, зокрема, враховувати необхідність гнучкості у відношенні до інформації про цінні папери, яка надається.

(25) Невключення чутливої інформації до проспекту емісії має дозволятися на підставі звільнення, що надається компетентним органом за певних обставин з метою уникнення шкідливих ситуацій для емітента.

(26) Має встановлюватися чіткий строк дії проспекту емісії з метою уникнення застарілої інформації.

(27) Інвестори мають захищатися шляхом забезпечення опублікування достовірної інформації. Емітенти, цінні папери яких допущені до торгівлі на регульованому ринку, підпадають під постійне зобов'язання щодо розкриття інформації, але не зобов'язані регулярно опубліковувати оновлену інформацію. В межах цього зобов'язання емітенти повинні, принаймні щорічно, складати перелік всієї суттєвої інформації, опублікованої або наданої широкому загалу впродовж попередніх 12 місяців, включаючи інформацію, надану відповідно до різних вимог щодо звітності, визначених іншим законодавством Спільноти. Це має дозволити забезпечення опублікування послідовної і легкозрозумілої інформації на регулярній основі. Для уникнення надмірного навантаження для певних емітентів емітенти непайових цінних паперів з високою мінімальною деномінацією не повинні бути зобов'язані дотримуватися цього зобов'язання.

(28) Необхідно, щоб щорічна інформація надавалася емітентами, чиї цінні папери допущені до торгівлі на регульованому ринку, для того, щоб вона відповідним чином моніторилася країнами-членами у відповідності з їх зобов'язаннями відповідно до положень законодавства Спільноти і національного законодавства щодо регулювання цінних паперів, емітентів цінних паперів і ринків цінних паперів.

(29) Можливість надання дозволу емітентам включати у формі лише посилання на них документи, що містять інформацію, яка має розкриватися у проспекті емісії, за умови, що документи, включені лише у формі посилання на них, були раніше подані до або прийняті компетентним органом, має забезпечувати процедуру складання проспекту емісії і знижувати витрати для емітентів, не становлячи безпеки для захисту інвесторів.

(30) Відмінності стосовно ефективності, методів і строків перевірки інформації, надаваної у проспекті емісії, не лише ускладнюють для підприємств залучення капіталу або отримання допуску до торгівлі на регульованому ринку у більш ніж одній державі-члені, а й перешкоджають придбанню інвесторами, заснованими в одній державі-члені, цінних паперів, пропонувані емітентом, заснованим в іншій державі-члені, або допущених до торгівлі в іншій державі-члені. Такі відмінності мають бути усунуті шляхом гармонізації правил і нормативних документів з метою досягнення адекватного рівня еквівалентності захисних засобів, що вимагаються в кожній країні-члені, для забезпечення надання інформації, яка є достатньою і якомога об'єктивною для існуючих і потенційних власників цінних паперів.

(31) Для організації обігу різних документів, що складають проспект емісії, має стимулюватися використання електронних засобів комунікації, таких як Інтернет. Проспект емісії має завжди доставлятися у паперовій формі безкоштовно всім інвесторам за запитом.

(32) Проспект емісії має подаватися до відповідного компетентного органу і надаватися широкому загалу емітентом, особою, що розміщує пропозицію, або особою, що просить допуску до торгівлі на регульованому ринку, із дотриманням положень Європейського Союзу щодо захисту даних.

(33) З метою уникнення проріх у законодавстві Спільноти, які підривають довіру широкого загалу і, тому, шкодять належному функціонуванню фінансових ринків, необхідно гармонізувати рекламу.

(34) Будь-яке нове питання, що може вплинути на оцінку інвестиції, яке виникає після опублікування проспекту емісії але до закриття пропозиції або початку торгівлі на регульованому ринку, має бути належним чином оцінене інвесторами і, тому, вимагає затвердження і розповсюдження доповнення до проспекту емісії.

(35) Обов'язок емітента щодо перекладу повного тексту проспекту емісії на всі відповідні офіційні мови дестимулює транскордонні пропозиції або торгівлю на багатьох майданчиках. Для забезпечення транскордонних пропозицій, якщо проспект емісії складений на мові, яка є звичною у сфері міжнародних фінансів, країна-член, у якій проводиться розміщення, або країна-член походження емітента повинна мати право вимагати лише резюме на її офіційній мові(ах).

(36) Компетентний орган країни-члена, в якій проводиться розміщення, повинен мати право отримати свідоцтво від компетентного органу країни-члена походження емітента, у якому зазначається, що проспект емісії складений у відповідності до цієї Директиви. З метою забезпечення повного досягнення цілей цієї Директиви також необхідно включити до її сфери застосування цінні папери, емітовані емітентами, які регулюються законами третіх країн.

(37) Велика кількість різних компетентних органів у країнах-членах, які мають різні обов'язки, може створити непотрібні витрати і дублювання обов'язків, не створюючи будь-яких додаткових переваг. У кожній країні-члені один єдиний компетентний орган має бути призначений для затвердження проспектів емісії і взяти на себе відповідальність за здійснення нагляду за дотриманням цієї Директиви. Відповідно до суворих умов країні-члену має бути дозволено призначити більше одного компетентного органу, але лише один приймає на себе обов'язки щодо міжнародної співпраці. Такий орган або органи мають бути створені як адміністративний орган і у такій формі, щоб їх незалежність від економічних суб'єктів була гарантованою, і уникалися конфлікти інтересів. Призначення компетентного органу для затвердження проспектів емісії не має виключати співпрацю між цим органом та іншими організаціями з метою гарантування ефективної перевірки і затвердження проспектів емісії в інтересах емітентів, інвесторів, учасників ринку і ринків. Будь-яке делегування завдань стосовно обов'язків, передбачених цією Директивою та її імплементаційними заходами, має бути переглянуте у відповідності до Статті 31 через п'ять років після дати набуття чинності цією Директивою і має закінчитися через вісім років після дати набуття чинності цією Директивою, за винятком опублікування в Інтернеті затверджених проспектів емісії і подання проспектів емісії, як передбачено Статтею 14.

(38) Звичайне мінімальне коло повноважень для компетентних органів гарантуватиме ефективність їх нагляду. Має забезпечуватися надходження інформації для ринків, яка вимагається Директивою 2001/34/ЕС, і компетентні органи мають застосовувати заходи у разі порушень.

(39) Для цілей виконання їх обов'язків вимагається співпраця між компетентними органами країн-членів.

(40) Час від часу можуть бути необхідні технічні вказівки та імплементаційні заходи для правил, визначених цією Директивою, для врахування змін на фінансових ринках. Комісія, відповідно, повинна мати повноваження приймати імплементаційні заходи за умови, що вони не модифікують істотні елементи цієї Директиви, і за умови, що Комісія діє у відповідності до принципів, визначених цією Директивою, після консультування з Європейським комітетом з цінних паперів, заснованим Рішенням Комісії 2001/528/ЄС(10).

(41) У процесі застосування своїх імплементаційних повноважень у відповідності до цієї Директиви Комісія повинна дотримуватися наступних принципів:

- необхідність забезпечення довіри до фінансових ринків серед дрібних інвесторів і малих та середніх підприємств шляхом сприяння високим стандартам прозорості на фінансових ринках,
- необхідність забезпечення інвесторам широкого кола конкуруючих інвестиційних можливостей і такого рівня розкриття та захисту, який відповідає їх обставинам,
- необхідність забезпечення того, щоб незалежні регуляторні органи застосовували правила послідовно, особливо, що стосується боротьби з правопорушеннями службових осіб,
- необхідність високого рівня прозорості і консультацій з усіма учасниками ринку та з Європейським Парламентом і Радою,
- необхідність стимулювання інновацій на фінансових ринках для того, щоб вони були динамічними й ефективними,
- необхідність забезпечення системної стабільності фінансової системи завдяки пильному і реагуючому моніторингу фінансових інновацій,
- важливість зниження вартості і розширення доступу до капіталу,
- необхідність збалансування у довгостроковій перспективі видатків і переваг для учасників ринку (включаючи малі та середні підприємства і дрібних інвесторів) від будь-яких імплементаційних заходів,
- необхідність сприяння міжнародній конкурентоспроможності фінансових ринків Спільноти без шкоди для дуже необхідного розширення міжнародної співпраці,
- необхідність встановлення однакових правил гри для всіх учасників ринку шляхом прийняття законодавства Спільноти кожного разу, коли це доцільно,
- необхідність врахування відмінностей національних фінансових ринків, якщо вони не шкодять цілісності єдиного ринку,
- необхідність забезпечення узгодженості з іншим законодавством Спільноти у цій сфері, оскільки дисбаланс інформації і брак прозорості можуть загрожувати роботі ринків і, понад усе, зашкоджувати споживачам і дрібним інвесторам.

(42) Європейському Парламенту має бути наданий трьохмісячний період з моменту першої передачі проекту імплементаційних заходів для вивчення їх ним і для висловлення його думки. Проте, у термінових і відповідним чином обґрунтованих випадках цей період може бути скорочений. Якщо впродовж цього періоду Європейським Парламентом приймається постанова, Комісія має переглянути проект заходів.

(43) Країни-члени мають визначити систему санкцій проти порушення національних положень, прийнятих відповідно до цієї Директиви, і мають вживати всіх необхідних заходів для забезпечення застосування цих санкцій. Передбачені заходи мають бути ефективними, достатньо жорсткими і переконливими.

(44) Необхідно включити положення про право судового розгляду рішень, прийнятих компетентними органами країн-членів відносно застосування цієї Директиви.

(45) У відповідності до принципу пропорційності необхідно і доцільно встановити правила щодо єдиного паспорта для емітентів з метою досягнення базової цілі щодо забезпечення створення єдиного ринку цінних паперів. Ця Директива не виходить за межі необхідного для досягнення цілей, які реалізуються у відповідності до третього параграфу Статті 5 Угоди.

(46) Оцінка Комісією застосування цієї Директиви має зосереджуватися, зокрема, на процесі затвердження проспектів емісії компетентними органами країн-членів і, більш загально, на застосуванні принципу країни походження, а також на тому, чи може таке застосування

призвести до проблем з захистом інвесторів та ефективністю ринку; Комісія також має вивчати функціонування Статті 10.

(47) Для подальших змін цієї Директиви слід розглянути питання про вирішення того, який механізм затвердження має бути прийнятий для подальшого посилення уніфікованого застосування законодавства Спільноти щодо проспектів емісії, включаючи можливе заснування Європейського Управління з Цінних Паперів.

(48) У цій Директиві поважаються фундаментальні права і дотримуються принципи, визнані, зокрема, Хартією фундаментальних прав Європейського Союзу.

(49) Заходи, необхідні для імплементації цієї Директиви, мають бути прийняті у відповідності до Рішення Ради 1999/468/ЕС від 28 червня 1999 року, яким визначено процедури застосування імплементаційних повноважень, покладених на Комісію(11),

ПРИЙНЯЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

ГЛАВА I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Призначення і сфера застосування

1. Призначенням цієї Директиви є гармонізація вимог щодо складання, затвердження і розповсюдження проспекту емісії, який опубліковується, коли цінні папери пропонуються широкому загалу або допускаються до торгівлі на регульованому ринку, що знаходиться або працює на території країни-члена.

2. Ця Директива не поширюється на:

- (a) паї, що випускаються інститутами спільного інвестування, окрім інститутів закритого типу;
- (b) непайові цінні папери, що випускаються країною-членом або одним з регіональних або місцевих органів країни-члена, державними міжнародними органами, членом яких є одна або більше країн-членів, Європейським Центральним Банком, або центральними банками країн-членів;
- (c) акції в капіталі центральних банків країн-членів;
- (d) цінні папери, що безмовно і безвідклично гарантуються державою-членом або один з регіональних чи місцевих органів держави-члена;
- (e) цінні папери, що випускаються асоціаціями з правовим статусом або неприбутковими організаціями, визнаними державою-членом, з метою отримання необхідних засобів для досягнення своїх неприбуткових цілей;
- (f) непайові цінні папери, що випускаються безперервно або повторно кредитними установами за умови, що такі цінні папери:
 - (i) не є субординованими, конвертованими або обмінними;
 - (ii) не надають права на підписку або придбання інших видів цінних паперів і не пов'язані з деривативним інструментом;
 - (iii) підтверджують отримання депозитів, що підлягають поверненню;
 - (iv) покриті схемою гарантування депозитів відповідно до Директиви 94/19/ЕС Європейського Парламенту і Ради щодо схем гарантування депозитів(12);
- (g) невзаємозамінні частки капіталу, основним призначенням яких є надання власнику права займати квартиру або іншу форму нерухомого майна чи його частину, і якщо такі частки не можуть бути продані без відмови від такого права;
- (h) цінні папери, включені до пропозиції, якщо загальна сума пропозиції менша за 2500000 євро, ліміт якої розраховується за період 12 місяців;
- (i) "bostadsobligationer", що випускаються повторно кредитними установами у Швеції, основним призначенням яких є надання іпотечних кредитів, за умови, що
 - (i) випущені "bostadsobligationer" є однієї серії;

(ii) "bostadsobligationer" випускаються у режимі безперервного продажу впродовж визначеного періоду випуску;

(iii) умови "bostadsobligationer" не змінюються впродовж періоду випуску;

(iv) суми, отримані від випуску зазначених "bostadsobligationer", у відповідності до статуту емітента розміщуються в активах, які забезпечують достатнє покриття для зобов'язання, що впливає з цінних паперів;

(j) непайові цінні папери, що випускаються безперервно або повторно кредитними установами, якщо загальна сума пропозиції менша за 50000000 євро, ліміт якої розраховується за період 12 місяців, за умови, що такі цінні папери:

(i) не є субординованими, конвертованими або обмінними;

(ii) не надають права на підписку або придбання інших видів цінних паперів і не пов'язані з деривативним інструментом.

3. Незважаючи на параграф 2(b), (d), (h), (i) і (j), емітент, особа, що розміщує пропозицію, або особа, що просить доступу до торгівлі на регульованому ринку, матиме право скласти проспект емісії у відповідності до цієї Директиви, якщо цінні папери пропонуються широкому загалу або допускаються до торгівлі.

Стаття 2

Дефініції

1. Для цілей цієї Директиви застосовуються наступні дефініції:

(a) "цінні папери" означає цінні папери, що підлягають обігу, визначені Статтею 1(4) Директиви 93/22/ЕЕС, за винятком інструментів грошового ринку, визначених Статтею 1(5) Директиви 93/22/ЕЕС, що мають строк погашення менше 12 місяців. До таких інструментів може застосовуватися національне законодавство;

(b) "пайові цінні папери" означає акції та інші цінні папери, що підлягають обігу, еквівалентні акціям компаній, а також будь-які інші види цінних паперів, що підлягають обігу, які надають право придбання будь-яких з вищезазначених цінних паперів внаслідок їх конвертації або застосування прав за ними, за умови, що цінні папери останнього виду випускаються емітентом базових активів (акцій) або організацією, що належить до групи зазначеного емітента;

(c) "непайові цінні папери" означає всі цінні папери, які не є пайовими цінними паперами;

(d) "пропозиція цінних паперів широкому загалу" означає повідомлення особам у будь-якій формі і будь-якими засобами, яке представляє достатньо інформації про умови пропозиції і цінні папери, що пропонуються, для того, щоб надати змогу інвестору прийняти рішення про купівлю або підписку на ці цінні папери. Ця дефініція також застосовується до розміщення цінних паперів через фінансових посередників;

(e) "кваліфіковані інвестори" означає:

(i) юридичні особи, які уповноважені, або які регулюються для того, щоб працювати на фінансових ринках, у тому числі: кредитні установи, інвестиційні фірми, інші уповноважені або регульовані фінансові установи, страхові компанії, інститути спільного інвестування та їх управляючі компанії, пенсійні фонди та їх управляючі компанії, товарні дилери, а також особи, які не мають таких повноважень, або так не регулюються, корпоративним призначенням яких є виключно інвестування у цінні папери;

(ii) національні й регіональні уряди, центральні банки, міжнародні й наднаціональні установи, такі як Міжнародний Валютний Фонд, Європейський Центральний Банк, Європейський Інвестиційний Банк та інші подібні міжнародні організації;

(iii) інші юридичні особи, які не відповідають двом з трьох критеріїв, визначених параграфом (f);

(iv) певні фізичні особи: за умови взаємного визнання, країна-член може вирішити уповноважити фізичні особи, які є резидентами країни-члена і які звертаються з чітким

клопотанням, щоб їх вважали кваліфікованими інвесторами, якщо такі особи задовольняють принаймні двом з критеріїв, визначених у параграфі 2;

(v) певні малі й середні підприємства: за умови взаємного визнання, країна-член може вирішити уповноважити малі й середні підприємства, які мають свій зареєстрований офіс у цій країні-члені і звертаються з чітким клопотанням, щоб їх вважали кваліфікованими інвесторами;

(f) "малі й середні підприємства" означає компанії, які згідно з їх останньою річною або консолідованою звітністю задовольняють принаймні двом з наступних трьох критеріїв: середня чисельність працівників протягом фінансового року менше 250 чол.; сума балансу не перевищує 43000000 євро, річний чистий оборот не перевищує 50000000 євро;

(g) "кредитна установа" означає підприємство, визначене Статтею 1(1)(а) Директиви 2000/12/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 20 березня 2000 року про початок і ведення діяльності кредитних установ(13);

(h) "емітент" означає юридична особа, яка випускає або пропонує випустити цінні папери;

(i) "особа, що розміщує пропозицію" означає, юридична або фізична особа, яка пропонує цінні папери широкому загалу;

(j) "регульований ринок" означає ринок, визначений Статтею 1(13) Директиви 93/22/ЄЕС;

(k) "програма пропозиції" означає план, який дозволяє випуск непайових цінних паперів, включаючи варанти у будь-якій формі, які мають схожий вид та/або клас, безперервно або повторно впродовж визначеного періоду випуску;

(l) "цінні папери, що випускаються безперервно або повторно" означає випуски цінних паперів, що знаходяться у безперервному продажі, або принаймні два окремі випуски цінних паперів схожого виду та/або класу за період 12 місяців;

(m) "країна-член походження емітента" означає:

(i) для всіх емітентів цінних паперів Спільноти, які не згадуються у (ii), країна-член, в якій емітент має свій зареєстрований офіс;

(ii) для будь-яких випусків непайових цінних паперів, деномінація одиниці яких становить принаймні 1000 євро, і для будь-яких випусків непайових цінних паперів, що надають право на придбання будь-яких цінних паперів, що підлягають обігу, або на отримання грошової суми у наслідок їх конвертації або застосування прав за ними, за умови, що емітент непайових цінних паперів не є емітентом базових активів (цінних паперів) або організацією, що належить до групи такого емітента, країна-член, де емітент має свій зареєстрований офіс, або де такі цінні папери були або будуть допущені до торгівлі на регульованому ринку, або де такі цінні папери пропонуються широкому загалу, за вибором емітента, особи, що розміщує пропозицію, або особи, що просить допуску, в залежності від конкретного випадку. Такий самий режим застосовується до непайових цінних паперів у валюті, іншій ніж євро, за умови, що сума мінімальної деномінації майже еквівалента 1000 євро;

(iii) для всіх емітентів цінних паперів, зареєстрованих у третій країні, які не згадуються у (ii), країна-член, у якій є намір пропонувати цінні папери широкому загалу вперше після дати набуття чинності цією Директивою, або у якій подається перша заява на допуск до торгівлі на регульованому ринку, за вибором емітента, особи, що розміщує пропозицію, або особи, що просить допуску, в залежності від конкретного випадку, за умови послідувачого вибору емітентами, зареєстрованими у третій країні, якщо країна-член походження емітента не була визначена їх вибором;

(n) "країна-член розміщення цінних паперів" означає країна, де здійснюється пропозиція для широкого загалу або здійснюється спроба отримання допуску до торгівлі, якщо це країна, інша ніж країна-член походження емітента;

(o) "інститут спільного інвестування, інший ніж інститут закритого типу" означає пайові трасти та інвестиційні компанії:

(i) об'єктом яких є колективне інвестування капіталу, наданого широким загалом, і які працюють за принципом диверсифікації ризиків;

(ii) паї яких на вимогу їх власника викуповуються або погашаються прямо або опосередковано із активів таких інститутів;

(p) "паї інституту спільного інвестування" означає цінні папери, випущені інститутом спільного інвестування, які репрезентують права учасників у такому інституті на його активи;

(q) "затвердження" означає позитивне рішення у результаті перевірки повноти проспекту емісії компетентним органом країни-члена походження емітента, включаючи послідовність наданої інформації та її зрозумілість;

(r) "базовий проспект емісії" означає проспект емісії, що містить всю суттєву інформацію, визначену Статтями 5, 7 і 16, у разі якщо є доповнення стосовно емітента і цінних паперів, що пропонуються широкому загалу або допускаються до торгівлі, і за вибором емітента остаточні умови пропозиції.

2. Для цілей параграфу 1(е)(iv) критерії наступні:

(a) інвестор здійснив трансакції значного розміру на ринках цінних паперів із середньою частотою принаймні 10 у квартал за попередні чотири квартали;

(b) розмір портфеля цінних паперів інвестора перевищує 0,5 млн. євро;

(c) інвестор працює або пропрацював принаймні один рік у фінансовому секторі на професійній посаді, яка вимагає знань про інвестиції в цінні папери.

3. Для цілей параграфів 1(е)(iv) та (v) застосовується наступне:

Кожен компетентний орган вимагає впровадження відповідних механізмів для ведення реєстру фізичних осіб і малих та середніх підприємств, що вважаються кваліфікованими інвесторами, з врахуванням необхідності забезпечення відповідного рівня захисту даних. Реєстр доступний для всіх емітентів. Кожна фізична особа або мале чи середнє підприємство, яке бажає, щоб його вважали кваліфікованим інвестором, проходить процедуру внесення до реєстру, а кожен зареєстрований інвестор може вирішити вийти з реєстру у будь-який момент.

4. З метою врахування технічних змін на фінансових ринках і забезпечення уніфікованого застосування Директиви Комісія у відповідності до процедури, визначеної Статтею 24(2), приймає імплементаційні заходи стосовно дефініцій, визначених у параграфі 1, включаючи коригування цифр, які використовуються для дефініції малих і середніх підприємств, з урахуванням законодавства Спільноти і рекомендацій, а також економічних змін і заходів щодо розкриття інформації стосовно реєстрації кваліфікованих інвесторів – фізичних осіб.

Стаття 3

Обов'язок щодо опублікування проспекту емісії

1. Країни-члени не дозволяють здійснення будь-якої пропозиції цінних паперів для широкого загалу на їх територіях без попереднього опублікування проспекту емісії.

2. Обов'язок щодо опублікування проспекту емісії не застосовується до наступних видів пропозиції:

(a) пропозиція цінних паперів, адресована виключно кваліфікованим інвесторам; та/або

(b) пропозиція цінних паперів, адресована менш ніж 100 фізичним або юридичним особам на одну країну-члена, які не є кваліфікованими інвесторами; та/або

(c) пропозиція цінних паперів, адресована інвесторам, які придбавають цінні папери на загальну суму принаймні 50000 євро на одного інвестора, по кожній окремій пропозиції; та/або

(d) пропозиція цінних паперів, деномінація одиниці яких становить принаймні 50000 євро; та/або

(e) пропозиція цінних паперів на загальну суму менш ніж 100000 євро, ліміт якої розраховується за період 12 місяців.

Проте, будь-який послідовний перепродаж цінних паперів, які раніше були предметом одного або більше видів пропозиції, зазначених у цьому параграфі, вважатиметься окремою пропозицією, і дефініція, визначена Статтею 2(1)(d), застосовуватиметься з метою вирішення того, чи такий перепродаж є пропозицією цінних паперів для широкого загалу. Розміщення цінних паперів через фінансових посередників підпадає під обов'язок щодо опублікування проспекту емісії, якщо жодна з умов від (a) до (e) не виконується для остаточного розміщення.

3. Країни-члени забезпечують, щоб будь-який допуск цінних паперів до торгівлі на регульованому ринку, який знаходиться або працює на їх території, надавався за умови опублікування проспекту емісії.

Стаття 4

Звільнення від обов'язку щодо опублікування проспекту емісії

1. Обов'язок щодо опублікування проспекту емісії не поширюється на пропозиції цінних паперів широкому загалу щодо наступних видів цінних паперів:

(а) акцій, що випускаються на заміну вже випущених акцій того ж класу, якщо випуск таких нових акцій не передбачає збільшення емітованого капіталу;

(b) цінні папери, що пропонуються у зв'язку з приєднанням (поглинанням) через пропозицію про обмін, за умови наявності документа, у якому міститься інформація, яка вважається компетентним органом еквівалентною інформації проспекту емісії з урахуванням вимог законодавства Спільноти;

(c) цінні папери, що запропоновані, розподілені або будуть розподілені у зв'язку зі злиттям, за умови наявності документа, у якому міститься інформація, яка вважається компетентним органом еквівалентною інформації проспекту емісії з урахуванням вимог законодавства Спільноти;

(d) цінні папери, що запропоновані, розподілені або будуть розподілені безоплатно існуючим акціонерам, і дивіденди, виплачені у вигляді акцій того ж класу, що і акції, за якими виплачуються такі дивіденди, за умови наявності документа, у якому міститься інформація про кількість та характер акцій і підстави та деталі пропозиції;

(e) цінні папери, що запропоновані, розподілені або будуть розподілені існуючим або колишнім директорам або працівникам їх роботодавцем, який має цінні папери, вже допущені до торгівлі на регульованому ринку, або афілійованим підприємством, за умови наявності документа, у якому міститься інформація про кількість та характер цінних паперів і підстави та деталі пропозиції.

2. Обов'язок щодо опублікування проспекту емісії не застосовується до допуску до торгівлі на регульованому ринку щодо наступних видів цінних паперів:

(а) акції, які репрезентують протягом періоду 12 місяців менш ніж 10 відсотків від кількості акцій того ж класу, вже допущених до торгівлі на тому ж регульованому ринку;

(b) акції, випущені на заміну акцій того ж класу, вже допущених до торгівлі на тому ж регульованому ринку, якщо випуск таких акцій не передбачає збільшення емітованого капіталу;

(c) цінні папери, що пропонуються у зв'язку з приєднанням (поглинанням) через пропозицію про обмін, за умови наявності документа, у якому міститься інформація, яка вважається компетентним органом еквівалентною інформації проспекту емісії з урахуванням вимог законодавства Спільноти;

(d) цінні папери, що запропоновані, розподілені або будуть розподілені у зв'язку зі злиттям, за умови наявності документа, у якому міститься інформація, яка вважається компетентним органом еквівалентною інформації проспекту емісії з урахуванням вимог законодавства Спільноти;

(e) акції, що запропоновані, розподілені або будуть розподілені безоплатно існуючим акціонерам, і дивіденди, виплачені у вигляді акцій того ж класу, що і акції, які вже допущені до торгівлі на тому ж самому регульованому ринку, за умови наявності документа, у якому міститься інформація про кількість та характер акцій і підстави та деталі пропозиції;

(f) цінні папери, що запропоновані, розподілені або будуть розподілені існуючим або колишнім директорам або працівникам їх роботодавцем або афілійованим підприємством, за умови, що зазначені цінні папери належать до того ж класу, що і цінні папери, вже допущені до торгівлі на тому ж регульованому ринку, і за умови наявності документа, у якому міститься інформація про кількість та характер цінних паперів і підстави та деталі пропозиції;

(g) акції, що випливають з конвертації чи обміну інших цінних паперів або з застосування прав за іншими цінними паперами, за умови, що зазначені акції належать до того ж класу, що і акції, вже допущені до торгівлі на тому ж регульованому ринку;

(h) цінні папери, вже допущені до торгівлі на іншому регульованому ринку, за наступних умов:

(i) ці цінні папери або цінні папери того ж класу мають допуск до торгівлі на цьому іншому регульованому ринку вже протягом більш ніж 18 місяців;

(ii) для цінних паперів, вперше допущених до торгівлі на регульованому ринку після дати набуття чинності цією Директивою, допуск до торгівлі на тому іншому регульованому ринку був пов'язаний із затвердженим проспектом емісії, наданим широкому загалу у відповідності до Статті 14;

(iii) за винятком випадків, на які поширюється (ii), для цінних паперів, вперше включених до лістингу після 30 червня 1983 року, інформація для лістингу була затверджена у відповідності до вимог Директиви 80/390/ЕЕС або Директиви 2001/34/ЕС;

(iv) виконувалися поточні обов'язки щодо торгівлі на тому іншому регульованому ринку;

(v) особа, яка претендує на допуск цінного паперу до торгівлі на регульованому ринку відповідно до цього звільнення, складає документ-резюме, доступний для широкого загалу, на мові, прийнятій компетентним органом країни-члена місцезнаходження регульованого ринку, на допуск до якого претендують;

(vi) документ-резюме, зазначений у (v), надається широкому загалу у країні-члені місцезнаходження регульованого ринку, на допуск до торгівлі на якому претендують, у спосіб, визначений Статтею 14(2); та

(vii) зміст документа-резюме відповідає Статті 5(2). Крім цього, у документі зазначається, де можна отримати останній проспект емісії, і де є наявною фінансова інформація, опублікована емітентом відповідно до його поточних обов'язків щодо розкриття інформації.

3. З метою врахування технічних змін на фінансових ринках і забезпечення уніфікованого застосування цієї Директиви Комісія у відповідності до процедури, визначеної Статтею 24(2), приймає імплементаційні заходи стосовно параграфів 1(b), 1(c), 2(c) та 2(d), зокрема, стосовно значення еквівалентності.

ГЛАВА II СКЛАДАННЯ ПРОСПЕКТУ ЕМІСІЇ

Стаття 5

Проспект емісії

1. Без шкоди для Статті 8(2) проспект емісії містить всю інформацію, яка відповідно до індивідуальних особливостей емітента і цінних паперів, що пропонуються для широкого загалу або допускаються до торгівлі на регульованому ринку, є необхідною, щоб дозволити інвесторам здійснити обґрунтовану оцінку активів і зобов'язань, фінансового стану, прибутків і втрат, і перспектив емітента і будь-якого гаранта, а також прав за такими цінними паперами. Така інформація представляється у формі, що піддається легкому аналізу і розумінню.

2. Проспект емісії містить інформацію стосовно емітента і цінних паперів, що пропонуватимуться широкому загалу або будуть допущені до торгівлі на регульованому ринку. Він також містить резюме. Резюме передає у короткій формі і нетехнічною мовою істотні характеристики і ризики, пов'язані з емітентом, будь-яким гарантом і цінними паперами тією ж мовою, на якій було початково складено проспект емісії. У резюме також міститься попередження про те, що:

(a) його слід прочитати як вступ до проспекту емісії;

(b) будь-яке рішення про інвестування у цінні папери має базуватися на розгляді проспекту емісії у цілому інвестором;

(c) якщо до суду подається позов стосовно інформації, що міститься у проспекті емісії, інвестор-позивач може за національним законодавством країн-членів бути зобов'язаний відшкодувати витрати на переклад проспекту емісії до початку судового розгляду позову; та

(d) цивільна відповідальність передбачена для тих осіб, які склали резюме, включаючи його переклад, і подали заяву на його опублікування лише у разі, якщо резюме є оманливим, неточним або непослідовним, якщо його прочитати разом з іншими частинами проспекту емісії.

Якщо проспект емісії стосується допуску до торгівлі на регульованому ринку непайових цінних паперів, що мають номінацію принаймні 50000 євро, вимога щодо надання резюме не діє за винятком випадку, коли воно запитується країною-членом, як передбачено Статтею 19(4).

3. За умови дотримання параграфу 4 емітент, особа, що розміщує пропозицію, або особа, що просить доступу до торгівлі на регульованому ринку, може скласти проспект емісії як єдиний документ або як окремі документи. У проспекті емісії, що складається з окремих документів, необхідна інформація розділяється на реєстраційний документ, інформацію про цінні папери і стислу. Реєстраційний документ містить інформацію стосовно емітента. Інформація про цінні папери містить інформацію стосовно цінних паперів, що пропонуються широкому загалу або допускаються до торгівлі на регульованому ринку.

4. Для наступних видів цінних паперів проспект емісії може на вибір емітента, особи, що розміщує пропозицію, або особи, що просить доступу до торгівлі на регульованому ринку, складатися з базового проспекту емісії, що містить всю суттєву інформацію стосовно емітента і цінних паперів, що пропонуються широкому загалу або допускаються до торгівлі на регульованому ринку:

(a) непайові цінні папери, включаючи варанти у будь-якій формі, випущені за програмою пропозиції;

(b) непайові цінні папери, що випускаються безперервно або повторно кредитними установами;

(i) якщо суми, які надходять від випуску зазначених цінних паперів, за національним законодавством розміщуються в активи, які забезпечують достатнє покриття для зобов'язання, що впливає з цінних паперів, до строку їх погашення;

(ii) якщо у разі неплатоспроможності відповідної кредитної установи зазначені суми спрямовуються у пріоритетному порядку для погашення заборгованості за основною сумою боргу і відсотками без шкоди для положень Директиви 2001/24/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 4 квітня 2001 року про реорганізацію і припинення діяльності кредитних установ(14).

Інформація, що міститься у базовому проспекті емісії, доповнюється у разі необхідності у відповідності до Статті 16 оновленою інформацією про емітента і цінні папери, що пропонуються широкому загалу або допускаються до торгівлі на регульованому ринку.

Якщо остаточні умови пропозиції не включені до базового проспекту емісії або до доповнення, остаточні умови надаються інвесторам і подаються до компетентного органу, коли здійснюється кожна публічна пропозиція, настільки швидко, наскільки це є практично можливим, заздалегідь до початку пропозиції. Положення Статті 8(1)(a) застосовуються у будь-якому такому випадку.

5. З метою врахування технічних змін на фінансових ринках і забезпечення уніфікованого застосування цієї Директиви Комісія у відповідності до процедури, визначеної Статтею 24(2), приймає імплементаційні заходи стосовно формату проспекту емісії або базового проспекту емісії та доповнень.

Стаття 6

Відповідальність за проспектом емісії

1. Країни-члени забезпечують, щоб відповідальність за інформацію, надану у проспекті емісії, передбачалася принаймні для емітента або його адміністративних, управлінських чи спостережних органів, особи, що розміщує пропозицію, особи, що просить доступу до торгівлі на регульованому ринку, або гаранта в залежності від конкретного випадку. Відповідальні особи чітко зазначаються у проспекті емісії за їх іменами і функціями, або у випадку з юридичними особами - за їх назвами та зареєстрованими офісами, а також містяться їх заяви про те, що, наскільки їм відомо, інформація, яка міститься у проспекті емісії, відповідає фактам, і що у проспекті емісії не опущено жодної інформації, що може вплинути на його значення.

2. Країни-члени забезпечують, щоб їх закони, регуляторні й адміністративні положення щодо цивільної відповідальності поширювалися на тих осіб, які відповідають за інформацію, надану у проспекті емісії.

Проте, країни-члени забезпечують, щоб жодна цивільна відповідальність не поширювалася на будь-яких осіб виключно на основі резюме, включаючи будь-який його переклад, якщо воно не є оманливим, неточним або непослідовним, якщо його читати разом з іншими частинами проспекту емісії.

Стаття 7

Мінімальна інформація

1. Детальні імплементаційні заходи стосовно конкретної інформації, яка має бути включена до проспекту емісії, з метою уникнення дублювання інформації, коли проспект емісії складається з окремих документів, приймаються Комісією у відповідності до процедури, визначеної 24(2). Перша група імплементаційних заходів приймається до 1 липня 2004 року.

2. Зокрема, для розробки різних моделей проспектів емісії до уваги береться наступне:

(а) різні види потрібної інвесторам інформації стосовно пайових цінних паперів у порівнянні з непайовими цінними паперами; послідовний підхід застосовується відносно інформації, яка вимагається у проспекті емісії щодо цінних паперів, які мають подібне економічне підґрунтя, зокрема, похідних (деривативних) цінних паперів;

(b) різні види та характеристики пропозицій і допусків до торгівлі на регульованому ринку непайових цінних паперів. Інформація, що вимагається у проспекті емісії, має бути відповідною з точки зору інвесторів, що працюють з непайовими цінними паперами, одиниця яких має номінацію принаймні 50000 євро;

(c) використовуваний формат та інформація, що вимагається у проспектах емісії стосовно непайових цінних паперів, включаючи варанти у будь-якій формі, випущені за програмою пропозиції;

(d) використовуваний формат та інформація, що вимагається у проспектах емісії стосовно непайових цінних паперів, якщо такі цінні папери не є субординованими, конвертованими, обмінними, такими, що підпадають під права на підписку або придбання, або пов'язаними з деривативними інструментами, що випускаються безперервно або повторно організаціями, уповноваженими або регульованими таким чином, щоб працювати на фінансових ринках у межах Європейського Економічного Простору;

(e) різні види діяльності і розмір емітента, зокрема, малих і середніх підприємств. Для таких компаній інформація адаптується до їх розміру і, якщо необхідно, до їх коротшої історії діяльності;

(f) якщо необхідно, публічний характер емітента.

3. Імплементаційні заходи, зазначені у параграфі 1, базуються на стандартах у сфері фінансової і нефінансової інформації, встановлених міжнародними організаціями комісій з цінних паперів, зокрема, IOSCO, і на індикативних Додатках до цієї Директиви.

Стаття 8

Невключення інформації

1. Країни-члени забезпечують, щоб у випадках, коли остаточна ціна пропозиції і сума цінних паперів, що пропонуватимуться широкому загалу, не можуть бути включені до проспекту емісії:

(a) у проспекті емісії розкривалися критерії та/або умови, у відповідності до яких визначатимуться вищезазначені елементи, або у випадку з ціною – максимальна ціна; або

(b) згоду на купівлю або підписку на цінні папери можна було відкликати впродовж не менш ніж двох робочих днів після подання остаточної ціни пропозиції і суми цінних паперів, що будуть пропонуватися широкому загалу.

Остаточна ціна пропозиції і сума цінних паперів подаються до компетентного органу країни-члена походження емітента і опубліковуються у відповідності до умов, передбачених Статтею 14(2).

2. Компетентний орган країни-члена походження емітента може дозволити невключення до проспекту емісії певної інформації, передбаченої цією Директивою або імплементаційними заходами, зазначеними у Статті 7(1), якщо він вважає, що:

(а) розкриття такої інформації суперечитиме суспільним інтересам; або

(b) розкриття такої інформації буде дуже шкідливим для емітента за умови, що невключення такої інформації, напевно, не введе широкий загал в оману стосовно фактів і обставин, істотних для обґрунтованої оцінки емітента, особи, що розміщує пропозицію, або гаранта, якщо такий є, а також прав за цінними паперами, яких стосується проспект емісії; або

(с) така інформація має невелике значення і лише для конкретної пропозиції або допуску до торгівлі на регульованому ринку і не є такою, що вплине на оцінку фінансового стану і проспекту емісії емітента, особи, що розміщує пропозицію, або гаранта, якщо такий є.

3. Без шкоди для адекватної інформації для інвесторів, якщо у виняткових випадках певна інформація, що вимагається імплементаційними заходами, передбаченими Статтею 7(1), яка має включатися до проспекту емісії, є недоречною зважаючи на сферу діяльності емітента, або правову форму емітента, або цінні папери, яких стосується проспект емісії, проспект емісії має містити інформацію, еквівалентну інформації, що вимагається. Якщо такої інформації немає, ця вимога не застосовується.

4. З метою врахування технічних змін на фінансових ринках і забезпечення уніфікованого застосування Директиви Комісія у відповідності до процедури, визначеної Статтею 24(2), приймає імплементаційні заходи стосовно параграфу 2.

Стаття 9

Термін дії проспекту емісії, базового проспекту емісії і реєстраційного документа

1. Просpekt емісії діє впродовж 12 місяців після його опублікування для пропозицій для широкого загалу і допусків до торгівлі на регульованому ринку за умови, що проспект емісії доповнено будь-якими доповненнями, що вимагаються відповідно до Статті 16.

2. У випадку з програмою пропозиції базовий проспект емісії, поданий раніше, діє протягом періоду 12 місяців.

3. У випадку з непайовими цінними паперами, визначеними у Статті 5(4)(b), проспект емісії діятиме до тих пір, поки вже не будуть випускатися відповідні цінні папери безперервно або повторно.

4. Зазначений у Статті 5(3) реєстраційний документ, поданий раніше, діє протягом періоду до 12 місяців за умови, що він оновлюється у відповідності до Статті 10(1). Вважається, що чинний проспект емісії складається з реєстраційного документа, який супроводжується інформацією про цінні папери, яка оновлюється, якщо необхідно, у відповідності до Статті 12, і стислою інформацією.

Стаття 10

Інформація

1. Емітенти, чиї цінні папери допущені до торгівлі на регульованому ринку, принаймні щорічно надають документ, який містить всю інформацію або посилання на таку всю інформацію, яку вони опублікували або надали широкому загалу впродовж попередніх 12 місяців в одній або більше країнах-членах та у третіх країнах у відповідності до їх обов'язків за законами і правилами Спільноти і національними, які визначають регулювання цінних паперів, емітентів цінних паперів і ринків цінних паперів. Емітенти надають посилання принаймні на ту інформацію, яка вимагається директивами щодо законодавства про господарські товариства, Директивою 2001/34/ЕС і Постановою (ЕС) No 1606/2002 Європейського Парламенту і Ради від 19 липня 2002 року про застосування міжнародних стандартів бухгалтерського обліку(15).

2. Документ подається до компетентного органу країни-члена походження емітента після опублікування фінансової довідки. Якщо документ містить посилання на інформацію, у ньому має бути зазначено, де таку інформацію можна отримати.

3. Обов'язок, передбачений параграфом 1, не поширюється на емітентів непайових цінних паперів, деномінація одиниці яких становить принаймні 50000 євро.

4. З метою врахування технічних змін на фінансових ринках і забезпечення уніфікованого застосування Директиви Комісія може у відповідності до процедури, визначеної Статтею 24(2), прийняти імплементаційні заходи стосовно параграфу 1. Ці заходи стосуватимуться лише способу опублікування вимог щодо розкриття інформації, зазначеного у параграфі 1, і не передбачатимуть нових вимог щодо розкриття інформації. Перша група імплементаційних заходів приймається до 1 липня 2004 року.

Стаття 11

Включення інформації у формі посилання

1. Країни-члени дозволяють включення інформації до проспекту емісії у форму посилання на один або більше раніше або одночасно опублікованих документів, які були затверджені компетентним органом країни-члена походження емітента або подані до нього у відповідності до цієї Директиви, зокрема, у відповідності до Статті 10, або Розділів IV і V Директиви 2001/34/ЄС. Така інформація має бути найсвіжішою інформацією, доступною для емітента. До резюме інформація не включається у формі посилання.

2. Якщо інформація включається у формі посилання, має бути включена таблиця перехресних посилань для того, щоб дозволити інвесторам легко визначати конкретні компоненти інформації.

3. З метою врахування технічних змін на фінансових ринках і забезпечення уніфікованого застосування Директиви Комісія у відповідності до процедури, визначеної Статтею 24(2), приймає імплементаційні заходи стосовно інформації, яка включається у формі посилання. Перша група імплементаційних заходів приймається до 1 липня 2004 року.

Стаття 12

Проспекти емісії, що складаються з окремих документів

1. Емітент, який вже має реєстраційний документ, затверджений компетентним органом, зобов'язаний скласти лише інформацію про цінні папери і стислу інформацію, якщо цінні папери пропонуються широкому загалу або допускаються до торгівлі на регульованому ринку.

2. У цьому випадку в інформації про цінні папери надається інформація, яка зазвичай надається у реєстраційному документі, якщо мала місце суттєва зміна або нещодавня подія, яка може вплинути на оцінки інвесторів, з часу затвердження останнього оновленого реєстраційного документа або будь-якого доповнення, передбаченого Статтею 16. Інформація про цінні папери і стисла інформація підлягають окремому затвердженню.

3. Якщо емітент подав лише реєстраційний документ без затвердження, затвердженню підлягає вся документація, включаючи оновлену інформацію.

ГЛАВА III УМОВИ ЗАТВЕРДЖЕННЯ І ОПУБЛІКУВАННЯ ПРОСПЕКТУ ЕМІСІЇ

Стаття 13

Затвердження проспекту емісії

1. Проспект емісії не опубліковується до його затвердження компетентним органом країни-члена походження емітента.

2. Компетентний орган інформує емітента, особу, що розміщує пропозицію, або особу, що просить допуску до торгівлі на регульованому ринку, у залежності від конкретного випадку, про своє рішення стосовно затвердження проспекту емісії впродовж 10 робочих днів з моменту подання проекту проспекту емісії.

Якщо компетентний орган неспроможний прийняти рішення щодо проспекту емісії впродовж терміну, визначеного у цьому параграфі і параграфі 3, така ситуація не може розцінюватися як затвердження заяви.

3. Строк, визначений у параграфі 2, продовжується до 20 робочих днів, якщо публічна пропозиція пов'язана з цінними паперами, які випускаються емітентом, який не має жодних цінних паперів, допущених до торгівлі на регульованому ринку, і який раніше не пропонував цінні папери широкому загалу.

4. Якщо компетентний орган виявляє на основі обґрунтованих підстав, що подані йому документи є неповними, або що потребується додаткова інформація, строк, визначений у параграфах 2 і 3, рахуватиметься лише з дати надання такої інформації емітентом, особою, що розміщує пропозицію, або особою, що просить допуску до торгівлі на регульованому ринку.

У випадку, зазначеному у параграфі 2, компетентний орган має проінформувати емітента, якщо документи є неповними, впродовж 10 робочих днів з моменту подання заяви.

5. Компетентний орган країни-члена походження емітента може передати затвердження проспекту емісії компетентному органу іншої країни-члена за умови погодження такого органу. Крім цього, про таку передачу інформується емітент, особа, що розміщує пропозицію, або особа, що просить допуску до торгівлі на регульованому ринку, впродовж трьох робочих днів з дати прийняття рішення компетентним органом країни-члена походження емітента. Строк, визначений у параграфі 2, рахується з цієї дати.

6. Ця Директива не впливає на відповідальність компетентного органу, яка продовжуватиме регулюватися виключно національним законодавством.

Країни-члени забезпечують, щоб їх національні положення про відповідальність компетентних органів поширювалися лише на затвердження проспектів емісії їх компетентним органом або органами.

7. З метою врахування технічних змін на фінансових ринках і забезпечення уніфікованого застосування Директиви Комісія може у відповідності до процедури, визначеної Статтею 24(2), прийняти імплементаційні заходи стосовно умов, відповідно до яких можуть коригуватися строки.

Стаття 14

Опублікування проспекту емісії

1. Після його затвердження проспект емісії подається до компетентного органу країни-члена походження емітента і надається широкому загалу емітентом, особою, що розміщує пропозицію, або особою, що просить допуску до торгівлі на регульованому ринку, так скоро, як це практично можливо, і у будь-якому випадку достатньо заздалегідь і не пізніше, ніж на початку пропозиції для широкого загалу або допуску до торгівлі відповідними цінними паперами. Крім цього, у випадку первинної публічної пропозиції класу цінних паперів, ще не допущених до торгівлі на регульованому ринку, які мають бути допущені до торгівлі вперше, проспект емісії має бути доступний принаймні за шість робочих днів до кінця пропозиції.

2. Просpekt емісії вважається доступним для широкого загалу, якщо він опублікований або:

(а) шляхом включення до однієї або більше газет, що розповсюджуються по всій території чи по більшій частині території країн-членів, в яких здійснюється пропозиція широкому загалу, або отримується допуск до торгівлі;

(б) у друкованій формі, що є безоплатно доступною широкому загалу в офісах ринку, до торгівлі на якому допускаються цінні папери, або у зареєстрованому офісі емітента та в офісах фінансових посередників, які розміщують або продають цінні папери, включаючи платіжних агентів; або

(с) в електронній формі на Інтернет-сторінці емітента і, якщо вимагається, на Інтернет-сторінці фінансових посередників, які розміщують або продають цінні папери, включаючи платіжних агентів; або

(д) в електронній формі на Інтернет-сторінці регульованого ринку, допуск до торгівлі на якому отримується; або

(е) в електронній формі на Інтернет-сторінці компетентного органу країни-члена походження емітента, якщо зазначений орган вирішив надати таку послугу.

Країна-член походження емітентів може вимагати, щоб емітенти, які опубліковують свої проспекти емісії у відповідності до (а) або (б), також опубліковували свій проспект емісії в електронній формі у відповідності до (с).

3. Крім цього, країна-член походження емітента може вимагати опублікування повідомлення, у якому зазначається, яким чином проспект емісії зроблено доступним, і де він може бути отриманий широким загалом.

4. Компетентний орган країни-члена походження емітента опубліковує на своїй Інтернет-сторінці протягом 12 місяців за своїм вибором всі затверджені проспекти емісії або принаймні перелік затверджених проспектів емісії у відповідності до Статті 13, включаючи, якщо необхідно, гіперпосилання на проспект емісії, опублікований на Інтернет-сторінці емітента або на Інтернет-сторінці регульованого ринку.

5. У випадку з проспектом емісії, що складається з кількох документів та/або містить інформацію у формі посилання, документи й інформація, що формують проспект емісії, можуть опубліковуватися і поширюватися окремо за умови, що зазначені документи є безоплатно доступні широкому загалу у відповідності до умов, встановлених у параграфі 2. У кожному документі зазначається, де можуть бути отримані інші складові документи повного проспекту емісії.

6. Текст і формат проспекту емісії та/або доповнень до проспекту емісії, опублікованих або зроблених доступними для широкого загалу, завжди є ідентичним оригінальній редакції, затвердженій компетентним органом країни-члена походження емітента.

7. Якщо проспект емісії робиться доступним за допомогою опублікування в електронній формі, паперова копія все ж має бути доставлена інвестору за його запитом і безоплатно емітентом, особою, що розміщує пропозицію, або особою, що просить допуску до торгівлі, або фінансовими посередниками, що розміщують або продають цінні папери.

8. З метою врахування технічних змін на фінансових ринках і забезпечення уніфікованого застосування Директиви Комісія у відповідності до процедури, визначеної Статтею 24(2), приймає імплементаційні заходи стосовно параграфів 1, 2, 3 і 4. Перша група імплементаційних заходів приймається до 1 липня 2004 року.

Стаття 15

Реклама

1. Будь-який вид реклами, що стосується або пропозиції цінних паперів для широкого загалу, або допуску до торгівлі на регульованому ринку, має відповідати принципам, визначеним параграфами з 2 до 5. Параграфи з 2 до 4 поширюються лише на випадки, в яких емітент, особа, що розміщує пропозицію, або особа, що просить допуску до торгівлі, підпадає під обов'язок щодо складання проспекту емісії.

2. У рекламі має зазначатися, що проспект емісії опубліковано або буде опубліковано, і вказуватися, де інвестори можуть або зможуть отримати його.

3. Реклама повинна мати такий вигляд, щоб вона розпізнавалася як така. Інформація, що міститься у рекламі, не повинна бути неточною або оманливою. Ця інформація також повинна узгоджуватися з інформацією, що міститься у проспекті емісії, якщо він уже опублікований, або з інформацією, яка має бути у проспекті емісії, якщо проспект емісії буде опублікований пізніше.

4. У будь-якому разі вся інформація стосовно пропозиції для широкого загалу або допуску до торгівлі на регульованому ринку, розкрита в усній або письмовій формі, навіть якщо не для рекламних цілей, має узгоджуватися з інформацією, що міститься у проспекті емісії.

5. Якщо відповідно до цієї Директиви проспект емісії не вимагається, суттєва інформація, надана емітентом або особою, що розміщує пропозицію, і адресована кваліфікованим інвесторам або особливим категоріям інвесторів, включаючи інформацію, розкриту у контексті зустрічей стосовно пропозицій цінних паперів, розкривається для всіх кваліфікованих інвесторів або особливих категорій інвесторів, яким ексклюзивно адресується пропозиція.

Якщо вимагається опублікування проспекту емісії, така інформація включається до проспекту емісії або до доповнення до проспекту емісії у відповідності до Статті 16(1).

6. Компетентний орган країни-члена походження емітента має повноваження щодо здійснення контролю за відповідністю рекламної діяльності стосовно публічної пропозиції цінних паперів або допуску до торгівлі на регульованому ринку принципах, визначених у параграфах з 2 до 5.

7. З метою врахування технічних змін на фінансових ринках і забезпечення уніфікованого застосування Директиви Комісія у відповідності до процедури, визначеної Статтею 24(2), приймає імплементаційні заходи стосовно розповсюдження реклами, яка оголошує намір про пропозицію цінних паперів для широкого загалу або про отримання доступу до торгівлі на регульованому ринку, зокрема, до того, як проспект емісії зроблено доступним для широкого загалу, або до відкриття підписки, і стосовно параграфу 4. Перша група імплементаційних заходів приймається до 1 липня 2004 року.

Стаття 16

Доповнення до проспекту емісії

1. Кожен значний новий фактор, суттєва помилка або неточність стосовно інформації, включеної до проспекту емісії, яка може вплинути на оцінку цінних паперів, і яка виникає або стає поміченою у період між часом затвердження проспекту емісії і часом остаточного закриття пропозиції для широкого загалу або, в залежності від конкретного випадку, часом початку торгівлі на регульованому ринку, зазначається у доповненні до проспекту емісії. Таке доповнення затверджується у той же самий спосіб максимум упродовж семи робочих днів і опубліковується у відповідності до принаймні тих же умов, що діяли, коли був опублікований оригінальний проспект емісії. До резюме та будь-яких його перекладів також додаються доповнення, якщо необхідно врахувати нову інформацію, включену до доповнення.

2. Інвестори, які вже погодилися придбати або підписатися на цінні папери до опублікування доповнення, мають право, яким можна скористатися впродовж строку, який не може бути коротшим за два робочі дні після опублікування доповнення, відкликати свою згоду.

ГЛАВА IV ТРАНСКОРДОННІ ПРОПОЗИЦІЇ І ДОПУСК ДО ТОРГІВЛІ

Стаття 17

Дія затвердження проспекту емісії у межах всієї Спільноти

1. Без шкоди для Статті 23, якщо пропозиція для широкого загалу або допуск до торгівлі на регульованому ринку передбачається в одній або більше країнах-членах, або в країні-члені, іншій ніж країна-член походження емітента, проспект емісії, затверджений країною-членом походження емітента, і будь-які доповнення до нього є чинними для публічної пропозиції або допуску до торгівлі у будь-якій кількості країн-членів розміщення цінних паперів за умови, що компетентний орган кожної країни-члена розміщення цінних паперів інформується у відповідності до Статті 18. Компетентні органи країн-членів розміщення цінних паперів не здійснюють будь-яких затверджувальних або адміністративних процедур стосовно проспектів емісії.

2. Якщо мають місце значні нові фактори, суттєві помилки або неточності, зазначені у Статті 16, які виникають після моменту затвердження проспекту емісії, компетентний орган країни-члена походження емітента вимагає опублікування доповнення, яке затверджується, як передбачено у Статті 13(1). Компетентний орган країни-члена розміщення цінних паперів може привернути увагу компетентного органу країни-члена походження емітента до необхідності щодо будь-якою нової інформації.

Стаття 18

Повідомлення

1. Компетентний орган країни-члена походження емітента за запитом емітента або особи, відповідальної за складання проспекту емісії, впродовж трьох робочих днів з моменту подання запиту або, якщо запит подано разом з проспектом емісії, впродовж одного робочого дня після затвердження проспекту емісії надає компетентному органу країни-члена розміщення цінних

паперів свідоцтво про затвердження, яке підтверджує, що проспект емісії складений у відповідності до цієї Директиви, і копію зазначеного проспекту емісії. Якщо необхідно, таке повідомлення супроводжується перекладом резюме, складеного відповідно до обов'язку емітента або особи, відповідальної за складання проспекту емісії. Така ж процедура застосовується для будь-якого доповнення до проспекту емісії.

2. У цьому свідоцтві зазначається застосування положень Статті 8(2) і (3), а також його обґрунтування.

ГЛАВА V ВИКОРИСТАННЯ МОВ І ЕМІТЕНТИ, ЗАРЕЄСТРОВАНІ У ТРЕТІХ КРАЇНАХ

Стаття 19

Використання мов

1. Якщо розміщується пропозиція для широкого загалу або отримується допуск до торгівлі на регульованому ринку лише у країні-члені походження емітента, проспект емісії складається на мові, прийнятій компетентним органом країни-члена походження емітента.

2. Якщо розміщується пропозиція для широкого загалу або отримується допуск до торгівлі на регульованому ринку в одній або більше країн-членів за виключенням країни-члена походження емітента, проспект емісії складається або на мові, прийнятій компетентними органами таких країн-членів або на мові, звичній у сфері міжнародних фінансів, за вибором емітента, особи, що розміщує пропозицію, або особи, що просить допуску до торгівлі, в залежності від конкретного випадку. Компетентний орган кожної країни-члена розміщення цінних паперів може вимагати лише перекладу резюме на її офіційну мову(и).

З метою перевірки компетентним органом країни-члена походження емітента проспект емісії складається на мові, прийнятій таким органом, або на мові, звичній у сфері міжнародних фінансів, за вибором емітента, особи, що розміщує пропозицію, або особи, що просить допуску до торгівлі, в залежності від конкретного випадку.

3. Якщо розміщується пропозиція для широкого загалу або отримується допуск до торгівлі на регульованому ринку в більш ніж одній країні-члені, включаючи країну-члена походження емітента, проспект емісії складається на мові, прийнятій компетентним органом країни-члена походження емітента і також робиться доступним або на мові, прийнятій компетентним органом кожної країни-члена розміщення цінних паперів, або на мові, звичній у сфері міжнародних фінансів, на вибір емітента, особи, що розміщує пропозицію, або особи, що просить допуску до торгівлі, в залежності від конкретного випадку. Компетентний орган кожної країни-члена розміщення цінних паперів може вимагати лише перекладу резюме, зазначеного у Статті 5(2), на її офіційну мову(и).

4. Якщо отримується допуск до торгівлі на регульованому ринку непайових цінних паперів, деномінація одиниці яких становить принаймні 50000 євро, в одній або більше країн-членів, проспект емісії складається або на мові, прийнятій компетентними органами країн-членів походження емітента і розміщення цінних паперів, або на мові, звичній у сфері міжнародних фінансів, на вибір емітента, особи, що розміщує пропозицію, або особи, що просить допуску до торгівлі, в залежності від конкретного випадку. Країни-члени можуть вирішити встановити у своєму національному законодавстві вимогу, за якою резюме складається їх офіційною мовою(ами).

Стаття 20

Емітенти, зареєстровані у третій країнах

1. Компетентний орган країни-члена походження емітентів, які мають свій зареєстрований офіс у третій країні, може затвердити проспект емісії для пропозиції для широкого загалу або для допуску до торгівлі на регульованому ринку, складений у відповідності до законодавства третьої країни, за умови що:

(а) проспект емісії складаний у відповідності до міжнародних стандартів, встановлених міжнародними організаціями комісій з цінних паперів, включаючи стандарти розкриття інформації IOSCO;

(б) вимоги щодо інформації, включаючи інформацію фінансового характеру, є еквівалентними вимогам відповідно до цієї Директиви.

2. У випадку з пропозицією для широкого загалу або допуску до торгівлі на регульованому ринку цінних паперів, випущених емітентом, зареєстрованим у третій країні, у країні-члені, іншій ніж країна-член походження емітента, застосовуються вимоги, встановлені у Статтях 17, 18 і 19.

3. З метою забезпечення уніфікованого застосування цієї Директиви Комісія може прийняти імплементаційні заходи у відповідності до процедури, визначеної у Статті 24(2), у яких зазначається, що третя країна забезпечує відповідність проспектів емісії, складених у цій країні, цій Директиві завдяки її національному законодавству або практиці чи процедурам, оснований на міжнародних стандартах, встановлених міжнародними організаціями, включаючи стандарти розкриття інформації IOSCO.

ГЛАВА VI КОМПЕТЕНТНІ ОРГАНИ

Стаття 21

Повноваження

1. Кожна країна-член призначає центральний компетентний орган, відповідальний за виконання обов'язків, передбачених цією Директивою, і за забезпечення застосування положень, прийнятих відповідно до цієї Директиви.

Проте, країна-член може, якщо це вимагається національним законодавством, призначити інші адміністративні органи для застосування Глави III.

Ці компетентні органи є повністю незалежними від усіх учасників ринку.

Якщо розміщується пропозиція для широкого загалу або отримується допуск до торгівлі на регульованому ринку у країні-члені, іншій ніж країна-член походження емітента, лише центральний компетентний орган, призначений кожною країною-членом, має право затверджувати проспект емісії.

2. Країни-члени можуть дозволити своєму компетентному органу або органам делегувати завдання. За винятком делегування опублікування в Інтернеті затверджених проспектів емісії і подання проспектів емісії, як зазначено у Статті 14, будь-яке делегування завдань стосовно обов'язків, передбачених цією Директивою та її імплементаційними заходами, переглядається у відповідності до Статті 31 до 31 грудня 2008 року і закінчується 31 грудня 2011 року. Будь-яке делегування завдань організаціям, іншим ніж органи, зазначені у параграфі 1, здійснюється спеціальним чином із зазначенням завдань, які виконуватимуться, і умов, відповідно до яких вони будуть виконуватись.

Ці умови включають положення, яке зобов'язує відповідну організацію діяти і бути організованою таким чином, щоб уникати конфліктів інтересів, і щоб інформація, отримувана від виконання делегованих зобов'язань, не використовувалася несправедливо або для перешкоджання конкуренції. У будь-якому разі остаточна відповідальність за нагляд за дотриманням цієї Директиви та її імплементаційних заходів і за затвердження проспекту емісії покладається на компетентний орган або органи, призначені у відповідності до параграфу 1.

Країни-члени інформують Комісія і компетентні органи інших країн-членів про будь-які угоди, укладені стосовно делегування завдань, включаючи конкретні умови, які регулюють таке делегування.

3. Кожен компетентний орган має всі повноваження, необхідні для виконання своїх функцій. Компетентний орган, який отримав заяву на затвердження проспекту емісії, уповноважений принаймні:

(а) зобов'язати емітентів, осіб, що розміщують пропозицію, або осіб, що просять допуску до торгівлі на регульованому ринку, включити до проспекту додаткову інформацію, якщо це необхідно для захисту інвесторів;

(б) зобов'язати емітентів, осіб, що розміщують пропозицію, або осіб, що просять допуску до торгівлі на регульованому ринку, і осіб, що контролюють їх або контролюються ними, надати інформацію і документи;

(с) зобов'язати аудиторів і менеджерів емітента, особи, що розміщує пропозицію, або особи, що просить допуску до торгівлі на регульованому ринку, а також фінансових посередників,

уповноважених здійснити пропозицію для широкого загалу або подати заяву на допуск до торгівлі, надати інформацію;

(d) призупинити публічну пропозицію або допуск до торгівлі максимум на 10 послідовних робочих днів у будь-якому окремому випадку, якщо він має обґрунтовані підстави для того, щоб підозрювати, що порушено положення цієї Директиви;

(e) заборонити або призупинити рекламу максимум на 10 послідовних робочих днів у будь-якому окремому випадку, якщо він має обґрунтовані підстави для того, щоб вважати, що порушено положення цієї Директиви;

(f) заборонити публічну пропозицію, якщо він виявив, що порушено положення цієї Директиви, або якщо він має обґрунтовані підстави для того, щоб підозрювати, що вони будуть порушені;

(g) призупинити або звернутися з проханням до відповідних регульованих ринків про призупинення торгівлі на регульованому ринку максимум на 10 послідовних робочих днів у будь-якому окремому випадку, якщо він має обґрунтовані підстави для того, щоб вважати, що порушено положення цієї Директиви;

(h) заборонити торгівлю на регульованому ринку, якщо він виявив, що порушено положення цієї Директиви;

(i) оприлюднити той факт, що емітент не виконує свої зобов'язання.

Якщо необхідно за національним законодавством, компетентний орган може звернутися з проханням до відповідного судового органу про прийняття рішення щодо використання повноважень, передбачених пунктами з (d) до (h) вище.

4. Як тільки-но цінні папери допущені до торгівлі на регульованому ринку, компетентний орган має повноваження:

(a) зобов'язати емітента розкривати всю суттєву інформацію, яка може мати вплив на оцінку цінних паперів, допущених до торгівлі на регульованих ринках, з метою забезпечення захисту інвесторів або безперервної роботи ринку;

(b) призупинити або звернутися з проханням до відповідного регульованого ринку про призупинення торгівлі цінними паперами, якщо, на його думку, стан емітента такий, що торгівля загрожуватиме інтересам інвесторів;

(c) забезпечувати, щоб емітенти, чиї цінні папери торгуються на регульованих ринках, виконували обов'язки, передбачені Статтями 102 і 103 Директиви 2001/34/ЕС, і щоб еквівалентна інформація надавалася інвесторам, і еквівалентне ставлення забезпечувалося емітентом щодо всіх власників цінних паперів, які знаходяться в однаковому положенні, в усіх країнах-членах, де здійснюється пропозиція для широкого загалу, або цінні папери допускаються до торгівлі;

(d) проводити виїзні інспектування на своїй території у відповідності до національного законодавства з метою перевірки дотримання положень цієї Директиви та її імплементаційних заходів. Якщо необхідно за національним законодавством, компетентний орган або органи можуть застосовувати ці повноваження шляхом звернення до відповідного судового органу та/або у співпраці з іншими органами.

5. Параграфи з 1 до 4 не шкодять можливості країни-члена встановлювати окремі правові й адміністративні умови для закордонних європейських територій, за зовнішні відносини яких відповідає ця країна-член.

Стаття 22

Професійна таємниця і співпраця між органами

1. Обов'язок щодо професійної таємниці поширюється на всіх осіб, які працюють або працювали у компетентному органі і в організаціях, яким компетентні органи делегували певні завдання. Інформація, що містить професійну таємницю, не може розкриватися будь-якій іншій особі або органу, окрім як у відповідності до положень, визначених законодавством.

2. Компетентні органи країн-членів співпрацюють один з одним у разі необхідності з метою виконання своїх обов'язків і застосування своїх повноважень. Компетентні органи надають

допомогу компетентним органам інших країн-членів. Зокрема, вони обмінюються інформацією і співпрацюють, коли емітент має більше одного компетентного органу у країні походження у зв'язку з його різними класами цінних паперів, або якщо затвердження проспекту емісії було передане компетентному органу іншої країни-члена відповідно до Статті 13(5). Вони також тісно співпрацюють, коли вимагається призупинення або заборона торгівлі цінними паперами, які торгуються у різних країнах-членах, з метою забезпечення однакових правил гри для різних торговельних майданчиків і захисту інвесторів. Якщо необхідно, компетентний орган країни-члена розміщення цінних паперів може звернутися з проханням про допомогу до компетентного органу країни-члена походження емітента на етапі перевірки, зокрема, стосовно нового виду або рідких форм цінних паперів. Компетентний орган країни-члена походження емітента може запитати інформацію у компетентного органу країни-члена розміщення цінних паперів щодо будь-яких моментів, характерних для відповідного ринку.

Без шкоди для Статті 21 компетентні органи країн-членів можуть консультуватися з операторами регульованих ринків у разі необхідності і, зокрема, коли вони приймають рішення про призупинення або про звернення з проханням до регульованого ринку про призупинення або заборону торгівлі.

3. Параграф 1 не перешкоджає компетентним органам обмінюватися конфіденційною інформацією. Інформація, обмінювана таким чином, підпадає під обов'язок щодо професійної таємниці, якого мають дотримуватися особи, що працюють або працювали раніше у компетентних органах, які отримують таку інформацію.

Стаття 23

Запобіжні заходи

1. Якщо компетентний орган країни-члена розміщення цінних паперів виявив, що допущено порушення емітентом або фінансовими установами, які займаються публічною пропозицією, або допущено порушення обов'язків, які покладаються на емітента на підставі того факту, що цінні папери допускаються до торгівлі на регульованому ринку, він передає такі виявлені факти компетентному органу країни-члена походження емітента.

2. Якщо, всупереч заходам, здійсненим компетентним органом країни-члена походження емітента, або тому що такі заходи виявляються неадекватними, емітент або фінансова установа, яка займається публічною пропозицією, продовжує порушувати відповідні правові або нормативні положення, компетентний орган країни-члена розміщення цінних паперів, після інформування компетентного органу країни-члена походження емітента, вживає всіх належних заходів з метою захисту інвесторів. Комісія інформується про такі заходи якомога раніше.

ГЛАВА VII ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНІ ЗАХОДИ

Стаття 24

Процедура Комітету

1. Комісії надає допомогу Європейський Комітет з Цінних Паперів, заснований Рішенням 2001/528/ЕС (далі – Комітет).

2. Якщо робиться посилання на цей параграф, застосовуються Статті 5 і 7 Рішення 1999/468/ЕС з урахуванням положень Статті 8 цієї Директиви і за умови, що імплементаційні заходи, прийняті у відповідності до цієї процедури, не модифікують істотні положення цієї Директиви.

Період, встановлений у Статті 5(6) Рішення 1999/468/ЕС, визначається тривалістю у три місяці.

3. Комітет приймає свої правила процедури.

4. Без шкоди для вже прийнятих імплементаційних заходів, після закінчення чотирьохрічного періоду після набуття чинності цієї Директивою застосування її положень, які передбачають прийняття технічних правил і рішень у відповідності до процедури, визначеної у параграфі 2, призупиняється. За пропозицією Комісії Європейський Парламент і Рада можуть відновити відповідні положення у відповідності до процедури, визначеної у Статті 251 Угоди, і з цією метою переглядають їх до закінчення чотирьохрічного періоду.

Стаття 25

Санкції

1. Без шкоди для права країн-членів щодо застосування кримінальних санкцій і без шкоди для їх режиму цивільної відповідальності, країни-члени забезпечують у відповідності до їх національного законодавства, щоб застосовувалися відповідні адміністративні заходи або накладалися адміністративні санкції щодо відповідальних осіб, якщо не виконуються положення, прийняті для імплементації цієї Директиви. Країни члени забезпечують, щоб такі заходи були ефективними, достатньо жорсткими і переконливими.

2. Країни-члени забезпечують, щоб компетентний орган міг розкривати широкому загалу кожен захід або санкцію, накладену за порушення положень, прийнятих відповідно до цієї Директиви, якщо таке розкриття не створить серйозної загрози фінансовим ринкам і не завдасть надмірної шкоди відповідним сторонам.

Стаття 26

Право оскарження

Країни-члени забезпечують, щоб рішення, які приймаються відповідно до законів, нормативних актів і адміністративних положень, прийнятих у відповідності до цієї Директиви, могли бути оскаржені у суді за відповідним правом.

ГЛАВА VIII ПЕРЕХІДНІ І ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 27

Зміни

З дати, зазначеної у Статті 29, до Директиви 2001/34/ЕС вносяться наступні зміни:

1. вилучаються Статті 3, з 20 до 41, з 98 до 101, 104 та 108(2)(c)(ii);
2. у Статті 107(3) вилучається перший підпараграф;
3. у Статті 108(2)(а) вилучаються слова "умови встановлення, контроль і розповсюдження лістингової інформації, що опубліковується для допуску";
4. вилучається Додаток I.

Стаття 28

Скасування

З дати, зазначеної у Статті 29, Директива 89/298/ЕЕС скасовується. Посилання на скасовану Директиву тлумачаться як посилання на цю Директиву.

Стаття 29

Посилання на цю Директиву

Країни-члени введуть в дію закони, нормативні акти й адміністративні процедури, необхідні для виконання цієї Директиви, не пізніше 1 липня 2005 року. Вони негайно проінформують про це Комісію. Коли країни-члени приймуть такі заходи, вони міститимуть посилання на цю Директиву або будуть супроводжуватися таким посиланням під час їх офіційного опублікування. Способи здійснення такого посилання визначаються країнами-членами.

Стаття 30

Перехідне положення

1. Емітенти, які зареєстровані у третій країні, і чий цінні папери вже допущені до торгівлі на регульованому ринку, вибирають свій компетентний орган у відповідності до Статті 2(1)(m)(iii) і доводять своє рішення до відома компетентного органу вибраної ними країни-члена походження до 31 грудня 2005 року.

2. У якості часткового відхилення від Статті 3 країни-члени, які скористалися звільненням, передбаченим Статтею 5(а) Директиви 89/298/ЕЕС, можуть продовжувати дозволяти кредитним установам або іншим фінансовим установам, еквівалентним кредитним установам, на які не поширюється Стаття 1(2)(j) цієї Директиви, пропонувати боргові цінні папери або інші цінні папери, що підлягають обігу, еквівалентні борговим цінним паперам, які випускаються безперервно або повторно, на їх території протягом п'яти років після дати набуття чинності цією Директивою.

3. У якості часткового відхилення від Статті 29 Федеративна Республіка Німеччина виконає Статтю 21(1) до 31 грудня 2008 року.

Стаття 31

Перегляд

Через п'ять років після дати набуття чинності цією Директивою Комісія проведе оцінку застосування цієї Директиви і подасть звіт до Європейського Парламенту і Ради, який у разі необхідності супроводжуватиметься пропозиціями щодо її перегляду.

Стаття 32

Набуття чинності

Ця Директива набуває чинності у день її опублікування в Офіційному Журналі Європейського Союзу.

Стаття 33

Адресати

Ця директива адресована країнам-членам.

Складено у Брюсселі 4 листопада 2003 року.

Від Європейського Парламенту

Голова

П. Кокс

Від Ради

Голова

Г. Алеманно

(1) ОЖ С 240 Е, 28.8.2001, ст. 272 і ОЖ С 20 Е, 28.1.2003, ст. 122.

(2) ОЖ С 80, 3.4.2002, ст. 52.

(3) ОЖ С 344, 6.12.2001, ст. 4.

(4) Висновок Європейського Парламенту від 14 березня 2002 року (ОЖ С 47 Е, 27.2.2003, ст. 417), Спільна Позиція Ради від 24 березня 2003 року (ОЖ С 125 Е, 27.5.2003, ст. 21) і Позиція Європейського Парламенту від 2 липня 2003 року (ще не опублікована в Офіційному Журналі). Рішення Ради від 15 липня 2003 року.

(5) ОЖ L 100, 17.4.1980, ст. 1. Директива, до якої в останній раз вносилися зміни Директивою Європейського Парламенту і Ради 94/18/ЕС (ОЖ L 135, 31.5.1994, ст. 1).

(6) ОЖ L 124, 5.5.1989, ст. 8.

(7) ОЖ L 184, 6.7.2001, ст. 1.

(8) ОЖ L 141, 11.6.1993, ст. 27. Директива, до якої в останній раз вносилися зміни Директивою 2000/64/ЕС Європейського Парламенту і Ради (ОЖ L 290, 17.11.2000, ст. 27).

(9) Міжнародні стандарти розкриття інформації для транскордонної пропозиції і первинного лістингу іноземними емітентами, Частина I, Міжнародна організація комісій з цінних паперів, вересень 1998 року.

(10) ОЖ L 191, 13.7.2001, ст. 45.

(11) ОЖ L 184, 17.7.1999, ст. 23.

(12) ОЖ L 135, 31.5.1994, ст. 5.

(13) ОЖ L 126, 26.5.2000, ст. 1. Директива, до якої в останній раз вносилися зміни Директивою 2000/28/ЕС (ОЖ L 275, 27.10.2000, ст. 37).

(14) ОЖ L 125, 5.5.2001, ст. 15.

(15) ОЖ L 243, 11.9.2002, ст. 1.

ДОДАТОК I

ПРОСПЕКТ ЕМІСІЇ

I. Резюме

У резюме на кількох сторінках надається найважливіша інформація, включена до проспекту емісії, яка охоплює принаймні наступні питання:

A. дані про особу директорів, вище керівництво, радників та аудиторів

B. статистичні дані за пропозицією і очікуваний графік

C. основна інформація стосовно окремих фінансових даних, капіталізації і заборгованості; підстави для пропозиції і використання надходжень; фактори ризику

D. інформація стосовно емітента

- історія і розвиток емітента

- огляд діяльності

E. операційний та фінансовий огляд і перспективи

- науково-дослідна діяльність, патенти і ліцензії тощо

- тенденції

F. директори, вище керівництво і працівники

G. основні акціонери і трансакції з пов'язаними сторонами

H. фінансова інформація

- консолідований звіт та інша фінансова інформація

- значні зміни

I. деталі щодо пропозиції і допуску до торгівлі

- пропозиція і допуск до торгівлі

- план розповсюдження

- ринки

- акціонери-продавці

- розводнення (лише пайових цінних паперів)

- витрати емітента

J. додаткова інформація

- акціонерний капітал

- установчий договір і статут

- документи, що оприлюднюються

II. Дані про особу директорів, вищого керівництва, радників і аудиторів

Призначенням є визначення особи будь-яких представників та інших осіб, задіяних у пропозиції компанії або допуску до торгівлі; це особи, відповідальні за складання проспекту емісії, як вимагається Статтею 5 цієї Директиви, і особи, відповідальні за аудит фінансової звітності.

III. Статистичні дані за пропозицією і очікуваний графік

Призначенням є надання основної інформації стосовно здійснення пропозиції і визначення важливих строків, пов'язаних з пропозицією.

A Статистичні дані за пропозицією

B. Спосіб і очікуваний графік

IV. Основна інформація

Призначенням є резюмування основної інформації про фінансовий стан компанії, її капіталізацію і фактори ризику. Якщо до фінансової звітності, включеної до документа, вносяться зміни для відображення суттєвих змін у груповій структурі компанії або положення про облік, до відповідних фінансових даних також повинні бути внесені зміни.

A. Окремі фінансові дані

B. Капіталізація і заборгованість

C. Підстави для пропозиції і використання надходжень

D. Фактори ризику

V. Інформація про компанію

Призначенням є надання інформації про господарську діяльність компанії, продукти, які вона виробляє, або послуги, які вона надає, і про фактори, які впливають на діяльність. Також надається інформація стосовно адекватності і прийнятності майна компанії, обладнання, а також її планів щодо майбутнього збільшення або зменшення потужностей.

A. Історія і розвиток компанії

B. Огляд діяльності

C. Організаційна структура

D. Майно і обладнання

VI. Операційний та фінансовий огляд і перспективи

Призначенням є надання пояснення керівництвом факторів, що вплинули на фінансовий стан компанії і результати діяльності за історичні періоди, охоплені фінансовою звітністю, і оцінки керівництвом факторів і тенденцій, які, як очікується, матимуть суттєвий вплив на фінансовий стан компанії і результати діяльності у майбутні періоди.

A. Операційні результати

B. Ліквідність і ресурси капіталу

C. Науково-дослідна діяльність, патенти і ліцензії тощо

D. Тенденції

VII. Директори, вище керівництво і працівники

Призначенням є надання інформації стосовно директорів і керівників компанії, яка дозволить інвесторам оцінити їх досвід, кваліфікацію і рівень винагороди, а також їх стосунки з компанією.

A. Директори і вище керівництво

B. Винагорода

C. Практика роботи Ради директорів

D. Працівники

Е. Володіння акціями

VIII. Основні акціонери і трансакції з пов'язаними сторонами

Призначенням є надання інформації стосовно основних акціонерів та інших осіб, які можуть контролювати або мати вплив на компанію. Також надається інформація стосовно трансакцій, які компанія здійснила з особами, афілійованими з компанією, і стосовно того, чи є умови таких трансакцій справедливими для компанії.

А. Основні акціонери

В. Трансакції з пов'язаними сторонами

С. Інтереси експертів і радників

IX. Фінансова інформація

Призначенням є зазначення того, яка фінансова звітність має включатися до документа, а також які періоди мають охоплюватися, строку фінансової звітності та представлення іншої інформація фінансового характеру. Принципи обліку й аудиту, які будуть прийняті для використання під час підготовки і аудиту фінансової звітності, будуть визначені у відповідності до міжнародних стандартів обліку й аудиту.

А. Консолідована звітність та інша фінансова інформація

В. Значні зміни

Х. Деталі щодо пропозиції і допуску до торгівлі

Призначенням є надання інформації стосовно пропозиції і допуску до торгівлі цінними паперами, плану розповсюдження цінних паперів і пов'язаних питань.

А. Пропозиція і допуск до торгівлі

В. План розповсюдження

С. Ринки

Д. Власники цінних паперів, які продають

Е. Розводнення (лише пайових цінних паперів)

Ф. Витрати випуску

XI. Додаткова інформація

Призначенням є надання інформації, більша частина якої має статутний характер, яка не розкривається в інших місцях проспекту емісії.

А. Акціонерний капітал

В. Установчий договір і статут

С. Суттєві контракти

Д. Валютний контроль

Е. Оподаткування

Ф. Дивіденди і платіжні агенти

Г. Висновок експертів

Н. Документи, що оприлюднюються

І. Інформація про дочірні структури

ДОДАТОК II

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ

І. Дані про особу директорів, вищого керівництва, радників та аудиторів

Призначенням є визначення особи представників компанії та інших осіб, задіяних у пропозиції компанії або допуску до торгівлі; це особи, відповідальні за складання проспекту емісії, і особи, відповідальні за фінансову звітність.

II. Основна інформація про емітента

Призначенням є резюмування основної інформації про фінансовий стан компанії, її капіталізацію і фактори ризику. Якщо до фінансової звітності, включеної до документа, вносяться зміни для відображення суттєвих змін у груповій структурі компанії або положеннях про облік, до відповідних фінансових даних також повинні бути внесені зміни.

A. Окремі фінансові дані

B. Капіталізація і заборгованість

C. Фактори ризику

III. Інформація про компанію

Призначенням є надання інформації про господарську діяльність компанії, продукти, які вона виробляє, або послуги, які вона надає, і про фактори, які впливають на діяльність. Також надається інформація стосовно адекватності і прийнятності майна компанії, обладнання, а також її планів щодо майбутнього збільшення або зменшення потужностей.

A. Історія і розвиток компанії

B. Огляд діяльності

C. Організаційна структура

D. Майно і обладнання

IV. Операційний та фінансовий огляд і перспективи

Призначенням є надання керівництвом пояснення факторів, що вплинули на фінансовий стан компанії і результати діяльності за історичні періоди, охоплені фінансовою звітністю, і оцінки керівництвом факторів і тенденцій, які, як очікується, матимуть суттєвий вплив на фінансовий стан компанії і результати діяльності у майбутні періоди.

A. Операційні результати

B. Ліквідність і ресурси капіталу

C. Науково-дослідна діяльність, патенти і ліцензії тощо

D. Тенденції

V. Директори, вище керівництво і працівники

Призначенням є надання інформації стосовно директорів і керівників компанії, яка дозволить інвесторам оцінити їх досвід, кваліфікацію і рівень винагороди, а також їх стосунки з компанією.

A. Директори і вище керівництво

B. Винагорода

C. Практика роботи Ради директорів

D. Працівники

E. Володіння акціями

VI. Основні акціонери і трансакції з пов'язаними сторонами

Призначенням є надання інформації стосовно основних акціонерів та інших осіб, які можуть контролювати або мати вплив на компанію. Також надається інформація стосовно трансакцій, які компанія здійснила з особами, афілійованими з компанією, і стосовно того, чи є умови таких трансакцій справедливими для компанії.

A. Основні акціонери

B. Трансакції з пов'язаними сторонами

С. Інтереси експертів і радників

VII. Фінансова інформація

Призначенням є зазначення того, яка фінансова звітність має включатися до документа, а також які періоди мають охоплюватися, строку фінансової звітності та представлення іншої інформація фінансового характеру. Принципи обліку й аудиту, які будуть прийняті для використання під час підготовки і аудиту фінансової звітності, будуть визначені у відповідності до міжнародних стандартів обліку й аудиту.

А. Консолідована звітність та інша фінансова інформація

В. Значні зміни

VIII. Додаткова інформація

Призначенням є надання інформації, більша частина якої має статутний характер, яка не розкривається в інших місцях проспекту емісії.

А. Акціонерний капітал

В. Установчий договір і статут

С. Суттєві контракти

Д. Висновок експертів

Е. Документи, що оприлюднюються

Ф. Інформація про дочірні структури

ДОДАТОК III

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЦІННІ ПАПЕРИ

I. Дані про особу директорів, вищого керівництва, радників і аудиторів

Призначенням є визначення особи представників компанії та інших осіб, задіяних у пропозиції компанії або допуску до торгівлі; це особи, відповідальні за складання проспекту емісії, і особи, відповідальні за аудит фінансової звітності.

II. Статистичні дані за пропозицією і очікуваний графік

Призначенням є надання основної інформації стосовно здійснення пропозиції і визначення важливих строків, пов'язаних з пропозицією.

А. Статистичні дані за пропозицією

В. Спосіб і очікуваний графік

III. Основна інформація про емітента

Призначенням є резюмування основної інформації про фінансовий стан компанії, її капіталізацію і фактори ризику. Якщо до фінансової звітності, включеної до документа, вносяться зміни для відображення суттєвих змін у груповій структурі компанії або положеннях про облік, до відповідних фінансових даних також повинні бути внесені зміни.

А. Капіталізація і заборгованість

В. Підстави для пропозиції і використання надходжень

С. Фактори ризику

IV. Інтереси експертів

Призначенням є надання інформації стосовно трансакцій, які компанія здійснила з експертами або радниками, які наймаються за потребою.

V. Деталі щодо пропозиції і допуску до торгівлі

Призначенням є надання інформації стосовно пропозиції і допуску до торгівлі цінними паперами, плану розповсюдження цінних паперів і пов'язаних питань.

- A. Пропозиція і допуск до торгівлі
- B. План розповсюдження
- C. Ринки
- D. Власники цінних паперів, які продають
- E. Розводнення (лише пайових цінних паперів)
- F. Витрати випуску

VI. Додаткова інформація

Призначенням є надання інформації, більша частина якої має статутний характер, яка не розкривається в інших місцях проспекту емісії.

- A. Валютний контроль
- B. Оподаткування
- C. Дивіденди і платіжні агенти
- D. Висновок експертів
- E. Документи, що оприлюднюються

ДОДАТОК IV

СТИСЛА ІНФОРМАЦІЯ

У стислій інформації на кількох сторінках надається найважливіша інформація, включена до проспекту емісії, яка охоплює принаймні наступні питання:

- дані про особу директорів, вищого керівництва, радників і аудиторів
- статистичні дані за пропозицією і очікуваний графік
- основна інформація стосовно окремих фінансових даних, капіталізації і заборгованості; підстави для пропозиції і використання надходжень; фактори ризику
- інформація стосовно емітента
- історія і розвиток емітента
- огляд діяльності
- операційний та фінансовий огляд і перспективи
- науково-дослідна діяльність, патенти і ліцензії тощо
- тенденції
- директори, вище керівництво і працівники
- основні акціонери і трансакції з пов'язаними сторонами
- фінансова інформація
- консолідований звіт та інша фінансова інформація
- значні зміни
- деталі щодо пропозиції і допуску до торгівлі
- пропозиція і допуск до торгівлі
- план розповсюдження
- ринки
- акціонери-продавці
- розводнення (лише пайових цінних паперів)

- витрати випуску
- додаткова інформація
- акціонерний капітал
- установчий договір і статут
- документи, що наявні для інспектування